

A música relixiosa popular galega. O proceso de inculturación musical de Galicia tras o Concilio Vaticano II

Nuria Núñez Elissetche¹

O canto popular relixioso é o que brota espontaneamente do sentimento relixioso
co que o Creador dotou todos os seres humanos.
Sagrada Congregación de Ritos, na Instrución

De musica sacra et sacra liturgia, de 1958 (n.º 9)

Tradicionalmente, o patrimonio popular da nosa terra consérvase grazas ao sentimento e ao esforzo das xentes namoradas do seu, non ía ser menos no caso do patrimonio cultural relixioso, onde incluso os bens materiais de aldeas e parroquias se conservan por ese mesmo coidado que comunidades e persoas concretas poñen en preservar o que herdaron das xeracións anteriores. A esperanza de unión da fe e da cultura, da inculturación, está presente no noso pobo, na nosa Igrexa, e o máis desexable é que siga medrando, pero a comunidade eclesial é consciente de que isto non se conseguirá sen o esforzo de persoas que se impliquen neste mundo e sen o apoio do contorno comunitario no que desenvolven a súa actividade. Os galegos crentes continuamos neste labor sen descanso.

Falando de música popular relixiosa é importante determinar o que queremos dicir, neste caso, co termo «popular», que

1 Nuria Núñez Elissetche é licenciada en Xeografía e Historia pola USC, cun mestrado de Valoración, Xestión e protección do patrimonio cultural. O seu traballo de fin de mestrado dedicouno á música relixiosa popular galega. É profesora de Ensino Secundario, secretaria da Editorial SEPT e autora e sostedora do blog <https://nosanaicinhadoceo.webnode.es/> de música relixiosa en galego.